

SANDRA CANO

Coordinadora del comitè local d'SDP d'Encamp

Recomanacions

El dimarts 18 d'abril el digital *Altaveu* informava que algunes de les fitxes que descrivien els llocs de treball disponibles al Comú d'Encamp ja incloïen el nom i cognom de la persona que es recomanava agafar per a aquella plaça.

No ens ho podem creure perquè, si fos cert, voldria dir que la majoria comunal d'Encamp consi-

dera que en aquest país hi ha ciutadans de primera i d'altres que no ho som tant.

Tots tenim clar que un edicte no és altra cosa que un avís publicat per l'autoritat, fent ús de les seves atribucions o donant compliment a un altre precepte legal, amb la finalitat de promulgar una disposició, fer pública alguna re-

solució, donar notícia d'algun acte o citar algú.

I una recomanació és un advertiment que es fa a algú per a una informació que ha de tenir en compte més tard.

Així doncs, preparar o fer un edicte a mida amb una recomanació no només no queda gaire estètic sinó que esdevé una dis-

criminació, en trencar el principi d'igualtat.

Esperar que algú aclareixi aquest fet de forma clara seria segurament demanar massa. Però no fer-ho seria resignar-se a veure normal que ser més alt, guapo, espavilat, simpàtic, o amic del qui toca, fa que tinguis privilegis que altres no poden tenir.

Si aquesta notícia fos certa no seria anecdòtica sinó alarmant. L'excusa que “per al Pas de la

Casa” és difícil trobar gent no es pot donar com a bona. Tots els ciutadans i les ciutadanes tenen els mateixos drets.

Volem creure que aquest hauria estat –cas d'existir– l'únic cas i que tots els altres edictes que es fan no són vestits a mida per a amics o persones que algú pensa que ho mereixen més que altres.

Si no fos així la nostra Constitució no s'estaria respectant i s'hauria perdut el sentit comú.